

IETS OVER CAREX PANICULATA L. x C. REMOTA L.

(C. x BOENNINGHAUSIANA WEIHE)

door M.T. Jansen en J.A.E. de Kleuver (Veenendaal)

(ontv. 28 nov. 1958)

In het Carex-deel van de Flora Neerlandica, p. 127 wordt een klein aantal vindplaatsen van deze bastaard vermeld. Zij groeit ook nabij Kasteel Renswoude aan de rand van de kasteelvijver (Zie D.L.N. 61, p.141), met in de naaste omgeving veel Carex remota L. en weinig Carex paniculata L.

Nadat in 1957 één exemplaar was aangetroffen, bleek in 1958 bij een inspectie van het gehele beschaduwde deel van de oeverrand, dat daar verspreid een viertal planten groeien, steeds vlak aan het water. Uit Westhoffs beschrijving van de Flora van het Nationaal Park Veluwezoom blijkt, dat de Rode Zegge aan het Beekhuizer beekje ook in verscheidene exemplaren voorkomt.

De waterstand van de vijver te Renswoude is tamelijk constant en de planten staan dus steeds in zeer vochtig milieu, zoals dat ook het geval is aan het Beekhuizer beekje, wat geheel klopt met de Flora Neerlandica: „bij voorkeur in brongebieden, ook in grienden.”

Aangenomen mag wel worden, dat voor het optreden van deze bastaard de aanwezigheid van het juiste milieu een vrijwel even belangrijke factor is als het in elkaars nabijheid voorkomen van de beide stamsorten.

Carex remota L. vereist vochtige, voedselrijke, humeuze, beschaduwde bosgrond; als we voor „vochtig” lezen „blijvend zeer vochtig” is daarmee het milieu voor de Rode Zegge wel getypeerd.